

פרק צ. רופאים.

פקודה המסדירה את מקצוע הרפואה.

פרק צ.

פקודות

מס' 4 לש' 1928

מס' 30 לש' 1934

[15 בפברואר, 1928]

1. פקודה זו תקרא פקודת הרופאים. השם הקצר
2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר — פירוש

„דיפלומה“ פירושה דיפלומה, תאר השכלה, תעודת חברות ותעודת חבר, רשיון, הרשאה לעסוק במקצוע, מכתבים, כתב-סמיכה, כתב עדות או תעודה או כל כתב או תעודה אחרים שניתנו מטעם אוניברסיטה, אגודה, קולג' או מוסד אחר או מטעם כל מחלקה או מטעם בני אדם המכהנים מטעם הממשלה של איזו מדינה או מקום;

„מנהל“ פירושו מנהל מחלקת הבריאות;

„רופא“ פירושו מי שהורשה לעסוק ברפואה עפ"י פקודה זאת.

(2) שום דבר האמור בפקודה זאת לא ימנע —

(א) רופא שנים, רוקח או מילדת בעלי רשיון מלעסוק במקצועם בהתאם לפקודה הנוהגת לגבי מקצועם;

(ב) אחות רחמניה או כל אדם אחר מלטפל בחולה; או

(ג) כל אדם אחר מליעץ עצה עראית או מלטפל טפול עראי בחולה שלא

על מנת לקבל פרס או שכר, או מלעבוד בהשגחתו האישית הישרה של רופא.

3. (1) לא יעסוק אדם ברפואה, אלא אם כן יש בידו רשיון שניתן לא יעסקו ברפואה אלא בעלי רשיון בלבד עפ"י סעיף 4.

(2) כל המציג את עצמו בפני הצבור, בין בפירוש ובין מכללא, כאדם המוכשר או מוכן לבדוק, לקבוע דיאגנוזה, לטפל בחולים או לרשום תרופה לחולים או לפצועים, או לטפל בנשים יולדות או למלא כל מיני שירותים אחרים הנעשים כרגיל ע"י רופא, מנתח או מילד, הריהו נחשב כעוסק ברפואה.

4. (1) בקשת רשיון לעסוק ברפואה תוגש למנהל, והוא יתן את הרשיון מתן רשיונות לכשיתברר לו שבעל הבקשה —

(א) הוא בעל אופי טוב,

(ב) למד את תורת הרפואה משך תקופה של חמש שנים לפחות באוניברסיטה או בבית ספר לרפואה המוכרים ע"י המנהל וקבל דיפלומה המוכרת ע"י המנהל, וכי

(ג) הוא אזרח פלשתינה (א"י) או קבל רשות להשאר לתמיד בפלשתינה (א"י).

(2) מס של שני פונטים ישולם עם מתן רשיון לעסוק ברפואה.

(3) כל שניתן לו רשיון יפורסמו שמו וכתובתו בעתון הרשמי.

5. כל שסרבו ליתן לו או שלא נתנו לו רשיון לעסוק במקצוע הרפואה, יוכל ערעור על סרוב ליתן רשיון בתוך ששה חדשים מיום הסרוב לערער בפני בית המשפט העליון שישב כבית משפט גבוה, ובכל ערעור כזה יוכל בית המשפט העליון ליתן הוראות בדבר ככל אשר ימצא לנכון, לרבות כל הוראה בדבר הוצאות הערעור, וצו בית המשפט יהא צו גמר ומכריע.

6. (1) כל מקום שנראה לו לנציב העליון, על יסוד תלונה מאת בטול רשיונות והפסקתם המנהל או מכל אדם שנפגע, כי בעל הרשיון לעסוק ברפואה אשם בהתנהגות שאינה

הולמת את מקצוע הרפואה, או שקבל את רשיונו על יסוד טענות כוזבות, או שנמצא בלתי מוכשר למלא את חובותיו המקצועיות, או שנמצא מתרשל-התרשלות חמורה במילוי חובותיו המקצועיות או שהתמיד באי מילוי הוראות פקודה זאת, או שנמצא חייב בדין על עברה פלילית, יכול הנציב העליון לבטל את הרשיון או לצוות להפסיקו לאותו זמן שיקבע על ידו:

בתנאי שלא ינתן שום צו ביטול או הפסקה, אלא אם כן ניתנה לו לאדם שקבלו עליו הזדמנות להגיש לנציב העליון הודעה בכתב שבה הוא מלמד זכות על עצמו:

ובתנאי שאם האדם שקבלו עליו נאשם בהתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הרפואה, יהא רשאי להגיש את תעצומותיו בפני ועדה רפואית המורכבת מהמנהל ומאותם האנשים שהנציב העליון ימנם.

(2) הועדה המוזכרת בסעיף-הקטן הקודם תגיש דין-וחשבון בכתב לנציב העליון.

(3) משניתן צו ביטול או הפסקה, חייב בעל הרשיון להחזיר את רשיונו למנהל.

(4) מי שבוטל או הופסק רשיונו יפורסמו שמו וכתובתו בעתון הרשמי.

7. (1) שום אדם, פרט לאלה שיש בידם רשיונות לעסוק ברפואה עפ"י פקודה זאת, לא ישתמש בתואר רופא, רוקח או בכל תואר אחר כיוצא בזה, בין שאותו תואר מובע במלים ובין שהוא מובע באותיות, שמסתבר מתוכם שהוא בעל הכשרה רפואית.

השמוש בתארים
שמשמעותם הכשרה

(2) שום בעל רשיון עפ"י פקודה זאת לא יטול לעצמו ולא יקבע על ביתו כל תואר שיש בהם כדי לרמוז שהוא משתייך למעמד מקצועי שונה מזה שהוא משתייך אליו באמת או שיש לו הכשרה שונה מזו שיש לו באמת, ולא ישתמש באותו תואר או תיאור בקשר עם ביתו או עבודתו:

בתנאי שאין למנוע שום רופא מלהשתמש בתואר „דוקטור“.

8. (1) לא יפרסם רופא את מקצועו, בין במישרין ובין בעקיפין, לצורך הפרסום אסור רכישת חולים או לשם תועלתו המקצועית שלו; ולא ישתדל בפרסום מודעות המשבחות או מדגישות את מומחיותו המקצועית שלו, את ידיעותיו, שרותיו והכשרותיו או מזלזלות במומחיותם המקצועית, בידיעותיהם, בשרותיהם ובהכשרותיהם של אחרים, ולא יסכים לפרסום מודעות כאלה; ולא יתחבר לאותם אנשים המשתדלים בפרסום מודעות כאלה ולא יעבוד אצלם; ולא ינהל תעמולה לשם קבלת חולים ולא יעסיק סוכן או תועמלן לשם כך; ולא יתחבר לאותם האנשים המתוכים בקבלת עבודה כזאת ולא יעבוד אצלם.
- (2) שום דבר האמור בסעיף זה אין לראותו כאילו הוא בא למנוע רופא מלציין את מקום לשכתו הרפואית שלו ע"י שיתלה עליה שלט הנושא את שמו, ההכשרות, המקצוע והשעות לקבלת חולים, כפי שיקבע, או מלפרסם מודעה שאינה אומרת אלא כי שינה את כתובתו.
9. שום דבר האמור בפקודה זו לא ירשה לרופא לעסוק ברפוי שנים אלא אם היה ריפוי השנים תפקיד טפל לעבודתו הרפואית שלו. אסור לרופאים לשמש כרופאי שנים
10. יכול רופא להחזיק ברשותו ולהשתמש באותם סמי רפואה והתרופות הדרושים לו לצורך הטפול בחוליו במרפאה שלו ולשמוש בשעת הדחק; אבל אסור לו לרקוח או להספיק סמי רפואה או תרופות לחוליו לשם שמוש בבתייהם, אלא בהתאם להוראות פקודת הרוקחים; והיה יהיה כפוף להוראות כל חוק הנוהג לגבי החזקת סמי רפואה או מיני רעל, או השמוש בהם. רופאים רשאים להחזיק אצלם סמי רפואה פרק ק"י
11. יכולים רופאים להעסיק בהשגחתם האישית אחיות רחמניות, חובשים או משמשים בקשר עם עבודתם הרפואית אבל אסור להם להרשות לאנשים חסרי רשיון אלה לשמש חולים בענינים הדרושים הכרעת דעת או הכשרה מקצועית או טפל בהם או לעשות בהם ניתוח. העסקת אחיות רחמניות וחובשים.
12. יכול המנהל או בא כוחו המורשה לכך לצוות על רופא ממשלכת סמכות הבקרת הבריאות להכנס בכל שעה מתאימה למרפאה של רופא לצורך בקורת.
13. (1) על רופא להגיש בהתאם לכל פקודה כל תעודה, דין-וחשבון, חובותיהם של רופאים הודעה או מסמך אחר כיוצא בזה חתומים על ידו, כשהם דרושים למטרות אד-מיניסטרטיביות או לשמוש בבית משפט בקשר עם לידות, מיתות, תרכיבים, מחלות מדבקות, מחלות רוח, בתי חולים ובתי מרקחת, סמים מסוכנים, פצווי עובדים וענינים אחרים.

(2) כל רופא שנמצא כי חתם במזיד או מתוך רשלנות או שנתן בשמו ובסמכותו כל תעודה כזאת, דין-רוחשבוך, הודעה או מסמך כיוצא בזה שאינם נכונים, או שהם מתעים או שאינם כהלכה, בין שהם מתיחסים לענינים השונים המפורטים לעיל ובין שהם מתיחסים לענינים אחרים, יאשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע.

14. כל רופא אשר מתוך שהוא גותן סמי הדהמה או באופן אחר הוא מסייע ביד אדם מחוסר רשיון לשמש אדם אחר, לטפל בו טיפול רפואי או לעשות בו נתוח בענינים הדורשים הכרעת דעת והכשרה מקצועית יאשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע.

עזרה לאנשים מחוסרי רשיון

15. שום אדם שלא קבל רשיון עפ"י פקודה זאת לא יהא רשאי לגבות כל שכר או תשלום בכל בית משפט בעד עבודה שעבד או שרות ששרת, אשר עפ"י הוראות פקודה זו צריכים היו להעשות ע"י רופא, או בעד כל רפואה שהוא רשם או נתן לחולה.

מחוסרי רשיון אסור להם לתבוע שכרם במשפט וכ'.

16. (1) יכול המנהל לותר על אותן ההוראות מפקודה זאת שהוא ימצא לנכון, לטובת —

ותר על הוראה מהוראות הפקודה

(א) מתלמידים בתורת הרפואה שהמנהל העיד עליהם בכך בתעודה:

(ב) כל רופא של ארץ נכריה שבא לפלשתינה (א"י) כדי לעשות נתוח מיוחד או לשם מתן עצה רפואית מיוחדת.

(2) כל רופאי חילות הוד מלכותו היושבים בפלשתינה (א"י) ומקבלים משכורת שלמה וכל הרופאים-המנתחים של ספינות כשהם משמשים בתפקידם, יהיו זכאים בזכויות המיוחדות של אנשים בעלי רשיון עפ"י פקודה זו, ויהא דינם כדין בעלי רשיון.

17. (1) כל שאין בידו רשיון לעסוק ברפואה עפ"י פקודה זו והוא עוסק ברפואה או מציג עצמו בין בפירוש ובין מכללא, כעוסק ברפואה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שלשה חדשים או לקנס של חמשים פונט.

עברות ועונשין

(2) כל שאין בידו רשיון לעסוק ברפואה והוא מיחס לעצמו תואר רופא, נתח, רוקח, או כל תואר כיוצא בזה שמשמעת מתוכו הכשרה רפואית,

ואין לו אותה הכשרה, וכל המשתמש בתוארים כאלה וכל שאינו ממלא באופן אחר אחרי הוראות סעיף 7, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשים פונט.

(3) כל המשיג או מנסה להשיג בתרמית, לעצמו או לכל אדם אחר, רשיון עפ"י פקודה זו מתוך שהיא מוסר כל הודעה או הצהרה כוזבת, אם בעל־פה או בכתב, או שגורם למסירתן, וכל העוזר לו או מסייע בידו יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(4) כל רופא המעסיק אחות רחמניה, חובש או משמש, שלא בהתאם להוראות סעיף 11, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשים פונט.

(5) כל רופא המפריע או מונע פקיד מלבקר את המרפאה שלו או שאינו ממלא אחרי כל הוראה מהוראות פקודה זו שלא נקבע לה עונש אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של עשרים פונט.

(6) בית המשפט המחייב אדם בדין על כל עברה עפ"י סעיף זה, יכול —

(א) להציע לבטל או להפסיק את הרשיון לעסוק ברפואה שיש לו לאדם שיצא חייב בדינו; וגם

(ב) לצוות להחרים את החפצים שעל ידי השמוש בהם נעשתה העברה שנתחייב עליה העברין בדין.

18. יכול הנציב העליון להתקין תקנות * בדבר —

תקנות
מס' 30 לט' 1934

(א) הפרוצידורה שינהגו על פיה והטופסים שישתמשו בהם בקשר עם בקשה למתן רשיון עפ"י פקודה זאת; ולחידוש רשיונות אבודים והמסים שישולמו בקשר עם זה;

(ב) מתן רשות זמנית לעסוק ברפואה עד סיום הפורמליות הכרוכה במתן רשיון;

* עיין "מרא" מקומות" בסוף הכרך.

(ג) האוניברסיטאות, בתי הספר לרפואה והמכונים לרפואה והדיפלומים שיהיו מופרים לצורך פקודה זו ;

(ד) הסמים והתרופות שמותר לרופא להחזיקם במרפאה שלו, כמויותיהם ואופן החזקתם ;

(ה) מתן סמי הדהמה ע"י אנשים מחוסרי רשיון בהשגחת רופא ;

(ו) כל ענין אחר המצריך תקנה עפ"י פקודה זאת.

19. כל שיש בידו ביום תחילת תקפה של פקודה זו, רשיון לשמש כרופא או כמנתח עפ"י חלק ו' של פקודת בריאות העם (מס' 1) 1918, יהא דינו, לאחר אותו יום, כדין בעל רשיון לעסוק ברפואה עפ"י פקודה זאת וכל הוראותיה תחולנה עליו.

הוראות בענין רשיונות
עפ"י הפקודה
מס' 19 לש' 1918
מס' 19 לש' 1918